

Dag 699 – donderdag 27 november

Lagun laat zich toch even horen vanuit zijn bench ondanks de aanwezigheid van zijn kameraadje Max.

Maar gelukkig op een aanvaardbaar uur pas. Ik heb een dagje vrijaf vandaag maar veel tijd voor mijn lieverds rest er me helaas niet. In de voormiddag mag ik bij de kapper om mijn grijze haartjes te laten camoufleren en in de namiddag staat er een brouwerijbezoek op het programma. Ervaring leert me dat zelfs assistentiehonden daar niet zijn toegelaten om hygiënische redenen.

Nu denk ik ook wel dat Lagun het veel leuker zal vinden bij zijn kameraad thuis.

De momenten dat we thuis zijn maken we onze afwezigheid meer dan goed. Wandelen en flokken tegen de sterren op. Zalig. Beide viervoeters hebben nu een eigen dekentje in de zetel waar ze op mogen en dat kennen ze maar al te goed. Max durft zichzelf soms wel nog es zonder deken uit te nodigen en dan staat Lagun wat belabberd toe te kijken maar die vlieger gaat niet op.

Lagun heeft het wonderwel door. Ik had altijd gedacht dat het ofwel nooit ofwel altijd in de zetel was. Maar je kan ze blijkbaar evengoed leren dat het alleen mag wanneer dat dekentje er ligt.

Dag 700 – vrijdag 28 november

Ik mag thuis werken vandaag. Heerlijk: nog een dagje bij mijn twee viervoetige schatten.

Deze avond is een plechtig moment: dan zal ik eindelijk mijn trouwjurk mogen afhalen. Geen slechte timing aangezien we volgende donderdag al in het bootje stappen. ;-)

Bart blijft intussen bij de twee vriendjes.

's Avonds staat er ook nog een etentje op ons programma. Normaal zou ik Lagun mee nemen maar ik vind het zo erg voor Max. Ik laat ze liever samen thuis.

En misschien maar best ook want onze compagnie heeft hun eigen hond mee. Dat zou geen al te rustig etentje geworden zijn. ;-) Bovendien is er een enorme vloerverwarming aanwezig in het restaurant. Lagun de ijsbeer zou levend verdampt zijn.

We komen pas 's nachts terug thuis maar treffen twee heel fraaie viervoeters aan.

Dag 701 – zaterdag 29 november

Om half drie zaten we pas in ons bed maar geen medelijden van Lagun deze ochtend. Hij huult en blaft vanaf een uur of zes. Het kereltje heeft natuurlijk last van zware verwaarlozing, dat snap ik wel. Maar... ARGH! Bart gaat naar beneden. Ik vraag 'm om het dekentje over Lagun zijn bench wat meer toe te trekken in de hoop dat het grut zou zwijgen en wij nog wat kunnen bij tukken. Enkele minuten later ligt Bart terug naast me en zetten we nog een uurtje bij op onze slaapteller.

Wanneer ik even later beneden kom, zie ik een ander deken over Laguns bench hangen. Bart had geen dekentje gevonden deze ochtend... vreemd, ik was er nochtans van overtuigd dat ik er eentje had over gehangen. En jawel hoor: zo dronken was ik dan toch niet. Het kleine grut heeft dekentje nummer 1 door de tralies zijn bench in getrokken. Was je zo boos kereltje?

Vandaag krijg je wel wat actie lieverd. We hebben groepstraining.

Lagun zet zijn beste poot voor en traint heel flink. Zitten en blijven, oproepen terwijl een andere hond midden op de weg staat tussen ons... Netjes aan de voet wandelen, houdingen, ... alles verloopt vlot. Iets té vlot soms: wanneer ik Lagun vraag om met zijn voorpoten op een kastje te komen, springt hij er helemaal op! Dat was niet de bedoeling. En het was al evenmin de bedoeling dat ik keihard in de lach zou schieten natuurlijk. Foei Veerle, nu heb je klein grut mooi beloond.

Na de training gaan we eten bij mijn folks. Omdat mijn jurk meer dan tegengevallen is, en ik maar 5 dagen meer heb tot de trouw, panikeer ik een tikkeltje. Mijn folks willen wel op de hondjes passen terwijl wij nog enkele winkels voor een eenvoudig Plan B gaan doen. En Belle vindt dat ook zeker geen probleem.

Dag 702 – zondag 30 november

Vandaag halen we opnieuw wat quality time in. Lagun laat ons slapen tot 8 u. Zalig. Ik wacht even tot ie stil is, laat hem dan beneden uit de bench en ga zelf nog wat soezen.

Op deze lazy Sunday morning speelt een liedje op de radio dat begint met hondengeblaf. De twee soezende vriendjes veren stante pede recht en kijken met hun kopje scheef naar de boxen. Grappig!

Het is dikke erwtensoep buiten. Er hangt zo een van die kille vochtige misten. Maar dat raakt onze koude kleren niet. Toch niet figuurlijk: we gaan een lange wandeling maken in het Drongengoed. Modder, slijk, tonnen bladeren, ... het paradijs voor de viervoeters. Omdat Bart wat last heeft van zijn rug, neem ik sleurbeest Max en hij Lagun met zijn harnasje aan. Lagun kijkt voor een keer voorbij het onding lijkt me wel. Het bos is een voldoende compensatie. ☺

We komen uitgeteld terug thuis.

Lagun blijft mooi in de auto zitten wanneer de koffer open gaat, zelfs wanneer Max er wel uit stormt.

Dag 703 – maandag 1 december

Ooooooh... Dat wordt een beetje sterven vandaag. Onze apéro van gisteravond is compleet uit de hand gelopen. We hebben zelfs de viervoeters los in de living laten slapen. Ai! Dat zullen we ons beklagen. Lagun maakt ons zo al elke ochtend vroeg wakker. Nu hij eens buiten zijn bench heeft mogen slapen... Enfin, dat trekken we na donderdag wel terug recht. De komende dagen zou ik toch echt graag wat recupereren en kunnen slapen zodat ik donderdag niet over mijn eigen wallen struikel als bruid. Die dag zelf gaan Max en Lagun bij Gerrit slapen en vrijdag keert Max al terug naar zijn baasje. Dan is alles back to normal en kunnen we opnieuw met een schone lei beginnen.

Ik doe een klein dankgebedje voor de stakers die ervoor zorgen dat ik vandaag een extra dag mag thuis werken. Ik heb veel zin om een ziektedagje te nemen maar ik heb geen zin om daarvoor naar de dokter te trekken. Ik installeer me in de zetel met de laptop op de schoot en de viervoeters volgen mijn voorbeeld. Zonder laptop dan. ;-)

En alsof ik me al niet voldoende belabberd voelde, word ik de hele dag getrakteerd op windjes van mijn lieverds!

Wanneer Lagun in de zetel bij me zit en Max rond loopt en durft in de buurt te komen, valt Lagun uit naar Max. Non! Zo niet hoor!! Elke keer wanneer Lagun dat gedrag vertoont, verliest hij onverbiddelijk zijn privilege.

Diep van binnen vind ik het wel een knuddig zicht: een Boxer van 50 kilo die Lagun zo kan verpletteren door er gewoon zijn poot op te zetten, helemaal onder de indruk van het kleine grut.

We kruipen vroeg in bed vandaag. Lagun mag opnieuw vrij in de living slapen, Max gaat de bench in. De grote kerel maakt daar geen probleem van en ik vind liever geen pipi in de living 's ochtends.

Dag 704 – dinsdag 2 december

Lagun slaapt flink op zijn kussen en Max protesteert niet. Zo geraken we nog van die valiezen onder onze ogen af.

We starten de dag met een wandeling in de miezer en mist. Lagun en Max zijn allebei enorm opgewonden en sleuren dat het een lieve lust is. Tot hun eerste kakje. Daarna vallen ze gelukkig in de pas. Lagun heeft zelfs zijn gewone halsband aan en doet het netjes. De werkmannen in 't straat die me de deur zagen uitvliegen achter de twee vriendjes aan, knikken bij onze terugkeer goedkeurend in plaats van in een deuk te liggen van het lachen.

Dag 705 – woensdag 3 december

Dé dag nadert. Het wordt lopen en vliegen vandaag en om morgenvroeg de schminkster en kapper niet onder het kwijl van Max te zetten, ga ik Max en Lagun al bij mijn ouders afzwieren. Zij zullen de viervoeters morgen terug meebrengen voor de dienst op het gemeentehuis.